

„Danstøeren“

En ugentlig Udbuds- og Oplags-Blad for det danske Folk i Amerika.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE. Blant, Neb.

„Danstøeren“ udkommer hver Fredag og Fredag Aften kl. 7.30.

De værende Stater \$1.50. Udlandet \$2.00. Bladet betales i Rente.

Bestilling, Betaling, Abonnementer og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blant, Neb.

Redaktør: M. M. Andersen.

Alle Breve til „Danstøeren“ sendes til Redaktionen, Adresse: Danstøeren, blant, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmaahigheder ved Udbetalingen bedes man klage til det nærliggende Postkontor.

Naar Paaløser henvender sig til Redaktionen, bedes de altid omtale, at de saa Kærlighedsbrevet i dette Blad. Det vil være til Gavn.

Det berettes i „The Luth.“, at der i Egypten findes et teologisk Seminar, hvis Fakultet tæller 319 Professore og lærere, og det har 12,000 Studenter.

Den danske Udvandring til Amerika regnes for den 6. af de 6 største. Denne Udvandring repræsenterer en Kapital af \$738,000,000 og beskæftiger 352,500 Mand og Kvinder, til hvem der aarligt betales \$268,000,000 i Løn.

Der udgives 2,600 Dagblade, 250 Søndagsblade, 15,000 Ugeblade og 2,500 Maanedssblade. 17,700 er politiske, 1,250 religiøse, 685 kommercielle, 419 udgives af Rogers eller Foreningers Interesser, 340 er litterære Tidsskrifter.

I „Lutheraneren“ af 13. Nov. skriver: Prof. Virland, der nylig rejste til Kina, skriver: Den 1. Dec. ventede jeg, om Gud vil, at møde Pajt, Villegaard i Shanghai for da sammen med ham at rejse 600 Mil op ad Yangtsekieloden til Sankov.

Med denne By som Udgangspunkt agter jeg at undersøge Forholdene i Provinserne Ho-nan, Su-veh og Su-nan. Den 1. Dec. er det første Søndag i Advent. Jeg vil gerne bede om, at man rundt om i vort Samfund (den forenede nord-luth. Kirke) baade i Kirke og Hjem skal vil fremlægge Kinas 400 Missioner og vort fremtidige Virke der i alvorlig Bøn for Raadens Trone.

Pajt. N. Rasmussen ledsager sin Artikel „Den ubesluttede Udvandring“ (Side 2) med følgende Ord til Redaktionen:

„Jeg har tænkt at skrive en Artikel om Pather Crowleys nye Bog „Romanism, A Menace to the Nation“, hvori han viser, hvorledes Rom ved Trusler, Bestikkelser o. lign. har fordærvedt Politiken, og hvorledes Rom især at undergrave vore Friheder, men jeg vilde som en Forberedelse dertil først skrive medfølgende Artikel om Romers fælle Værelse. Jeg er personligt kendt med Pather Crowley. Han udfordrer Rom til at modbevise, hvad han siger, og lover \$10,000 til den, som kan gøre det.

Yderligere i Udvandringen. Af officiel Statistik fremgaar, at Yderligere den 1. Jan. 1912 var det talte 11,817,783. I Amerika var der 1,894,400; i Asien 522,635; i Afrika 341,867; i Australien 17,106; og i Europa 9,942,266. Fordelt i Landene saaledes: I Rusland 5,110,548; i Storbritannien 1,224,899; i Ungarn 851,378; i Tyskland 607,342; i europæisk Øst 282,277; i Roumanien 283,275; i England 106,

988; i Holland 105,968; i Frankrig 100,000; i Italien 52,115. Der er flere Bøder i New York end i nogen anden By i Verden, nemlig 1,062,000. Naest efter kommer Warszawa i russiske Polen med 204,712. I Jerusalem er der 53,000. — Saaledes vor Kirke. Men hvorvidt Tale-lene er nøjsaglige, kan vi ikke afgøre. Sammentællingen af de Tal, der er angivet for de forskellige Verdensdele overføres i hvert Fald Total-tallet med over 800,000.

Krig, Krig!

„Aah! hvor staar dette Ord dog for noget frygteligt noget — Ublødsudgydelse, Drab af Mennesker som Gæster — i Tusinder, de faarede frygtelige Lidelser, Røden i de faldnes Familier og Hjem, ikke at tale om Udelagelse af uuaadelige Værdier.

Jo, Krig er frygtelig! En Kristen kan ikke andet end være med til at arbejde hen imod Krigs Afkæmpelse, Umuliggørelse. Det er absolut Kristendommens Maal at afskaffe Krig.

„Læs blot Skriftsteder som disse: „Gans Navn (Jesu Kristens) skal kaldes... Fredsdyrke, for at Jorden... fredsskyrte, som der var spaaet, han skal være, og han lagde til sine Dødsord: „Fred lader jeg eder, min Fred giver jeg eder“ (Joh. 14, 27).

Men ikke desto mindre lagde han ved anden Lejlighed: „Mener ikke, at jeg er kommen at bringe Fred paa Jorden, jeg er ikke kommen for at bringe Fred, men Sværd.“ (Matth. 10, 34).

Overladt det er her Modighe-le, men denne Modigelse opløser sig for det dybere Blik i den skønneste Harmoni.

Jesus kom at stifte Fred, og blandt hans Dødsord ligger der Fred, der uvides Fredsdyrke; men „paa Jorden“ bliver der ikke Fred uden efterhaanden, som Fredsdyrketes Gæster uvides.

Saaen er der nu taget haand- fast paa Tyrken. Forud for Krigserklæringen gæves der ham Anledning til at lytte til Krav om rimelige Reforme, men han lagde dei døve Ore til og foretrak Krigen.

Nu synes det, som han er ble- vend villig til at lytte til, hvad an- dre har at sige, og det er jo allere- de stort.

Det europæiske Diplomati forsøgte i lange Tider at opdrage Tyrken, men han bedblev at være Tyrk — der skulde Overmagt til, før han gav efter for retfærdige Krav.

Altsaa — vi er absolut imod Krig, men vi er ikke blind for, at der gives endnu større Under, og at Krig kan blive nødvendig til at øve en højere Polititjeneste.

Skal Krigen overflødiggøres, saa maa de Under, der fremkalder den, kastes ud af Verden. Derfor er Vejen til Krigens Afkæmpelse — at overflødiggøre den ved at overvinde de underliggende Under. Det er Kristendommens Maal at arbejde paa hen imod Maal- et: Krigens Afkæmpelse.

Den her fremholdte Tanke finder Stadfæstelse i Næst egne Ord.

Han kom for at stifte Fred, være Fredsdyrke, som der var spaaet, han skal være, og han lagde til sine Dødsord: „Fred lader jeg eder, min Fred giver jeg eder“ (Joh. 14, 27).

Men ikke desto mindre lagde han ved anden Lejlighed: „Mener ikke, at jeg er kommen at bringe Fred paa Jorden, jeg er ikke kommen for at bringe Fred, men Sværd.“ (Matth. 10, 34).

Overladt det er her Modighe-le, men denne Modigelse opløser sig for det dybere Blik i den skønneste Harmoni.

Jesus kom at stifte Fred, og blandt hans Dødsord ligger der Fred, der uvides Fredsdyrke; men „paa Jorden“ bliver der ikke Fred uden efterhaanden, som Fredsdyrketes Gæster uvides.

Noget Bemærkning til Pastor J. C. Nabergs Artikel

i „Lit.“ Nr. 91.

Pastor Nabergs Artikel er af- fattet i en slem Tone. Og lad være, at Artiklen siges sin Natur nød- vendigvis maatte fremkomme i en slem Tone, saa er den Bestræbelse, Past. Naberg derved lynlig lægger for Dagen, alligevel værd at sætte Pris paa, saa meget mere som Tone og Tekst ikke altid passer sam- men, hvad der med en vis Ret vel ogsaa kan gøres gældende i nær- værende Sag.

Jeg skal ikke gaa ind i nogen detaljeret Underøvelse eller Frem- stilling af det personlige eller ufors- varlige i, at der offentliges til danske Kirkesamfund i Amerika. Men det er i sig selv det kirkelige Arbejdes De- ling, jeg gerne vil gøre nogle Be- mærkninger til.

Pastor Naberg viser sig lige be- rettet af, at vort Folk i Dwight er delt i, to kirkelige Lejre. Og for et eventuelt Samarbejde og den gode Forstaaelses Skyld fremtæller han en Regel — der naturligvis kan have sine Undtagelser — der gaar ud paa, at det Samfund, der har „mest Tag i Arbejdet“ paa de forskellige Steder ogsaa overlades Arbejdet alene. Denne Regel er vist ikke saa lide, uagtet „Tag i Arbej- det“ kan ses fra forskellige Sider. Pastor Naberg kommer ogsaa i For- bindelse dermed til at omtale den Bestimmung, Jll. Kreds og paa sit sidste Kredsmedde i Chicago. For Past. Naberg ser det aabenbart no- get underligt ud, at Kredsens bestut- tede at sætte en Missionspraest i Dwight, medens den sagde Nej til to andre Pladser, hvortil der ansæt- tes om Støtte. Nu er der her til at bemærke, at Kredsens Arbejde i Dwight er af ældre Dato; Kredsien har stillet et Arbejde der i flere Aar, og allerede i Fjor kaldtes Fred- sen en Missionspraest til Dwight, rigtignog med Bøvel i Chicago. Da medens Kredsens Arbejde i Dwight financielt kun til Dels bæres af Kredsen, saa er Warren, Penn., og St. Louis, Mo., for Kredsen skul- diglæggende, nye Pladser, der helt fruk- tede bæres af Kredsen, hvad den for

Djeliffet ikke magter; den er kun lille.

Pastor Naberg klarer sin egen Stilling over for en lig Deling af Arbejdet, idet han erklærer „at om „den danske Kirke“ gør noget lig- nende, saa er jeg i højeste Grad imod det, og selv vilde jeg aldrig tage imod saadan Plads“. Jeg kan med- dele, at et Aarstid før jeg tilflyt- te Arbejdet her, begyndte Praester af „den danske Kirke“ et Arbejde omkring Greenville. Der findes vist og- saa, som Pastor Naberg nævner, at Tilfældet er i Dwight en 5 a 6 Familier, der betjenes af „den dan- ske Kirke“. Hvor nær dette Værk- saa er „liggende“ det Arbejde, Jll. Kreds over i Dwight, skal jeg intet sige om; men Pastor Naberg vil je, at der er Praester i „den danske Kirke“, der vil gøre et „liggende“ Arbejde. Jeg tilstaa, det er hartad uforstaaeligt, at Praester vil rejse Hundreder af Mile for at gøre saadant Arbejde, der i bedste Tilfælde ikke vil have nogen glimrende Frem- tid. Men uforstaaeligt er det vel dog, at Mennesker kan bo i umiddel- bar Nærhed af dansk, lutherisk Kir- ker, hvor de kunde deltage i Guds- tjenesten hver Søndag og det hele Menighedsliv — uforstaaeligt er det, at saa sandt Guds Ord ligger Jaaledes, at Syndere kan finde Vej til Frelsen i Kristus og i det hele finde Næring for et aandeligt Liv — alligevel kan være saa beklage- lig nøjsomme, at de nøjes med een Guds-tjeneste om Maanedens, eller som det nu kan lade sig. En eneste Maade er der vel dog at kunne for- staa saadant. Jeg sniker med Past. Naberg, at den Slags kirkelige For- rettelser ikke fandtes, og en Sam- menlutning af Kirkesamfundene vil- de jo ogsaa ophæve den, eller dog give den en anden og forsaabentlig- taaleligere Form. Men naar Past. Naberg saa kommer til den Slut- ning, at Forskellen mellem de to Kirkesamfund er ikke saa stor, at den berettiger en Adskillelse — han gør nemlig opmærksom paa, at Ligheden drejer sig ikke om Guds Ord indeholdes i Bibelen. (udhævet af mig) — saa er jeg bange, han tager fejl.

Uden tvivl er det den Lighed værd for os? Udtrykket er jo saa liberalt og let at komme til Rette med, at det skulde undre mig, om ikke alle Arbejdsmænd kunde gaa med paa det. Men den lutheriske Kirke har jo altid taget Afstand fra forblommede og ubestemte Ud- tryk, derfor har den ikke alene er- kendt, at Guds Ord er i Bibelen, men at Bibelen er Guds Ord.

Uden tvivl er det den Lighed værd for os? Udtrykket er jo saa liberalt og let at komme til Rette med, at det skulde undre mig, om ikke alle Arbejdsmænd kunde gaa med paa det. Men den lutheriske Kirke har jo altid taget Afstand fra forblommede og ubestemte Ud- tryk, derfor har den ikke alene er- kendt, at Guds Ord er i Bibelen, men at Bibelen er Guds Ord.

Greenville, den 18. Nov. W. C. Nielsen.

Pf Stillebogen.

(Af X.)

Følgende nye Forsømmer fandtes nylig i et udenlandsk Blad.

— Jo mindre man ved, des mere mener man.

— En Time er lang, et Levedes- løb kort.

— Gode Raad er dyre, daarlige koster endnu mere.

— Naar i det offentlige Liv den ene haand vasker den anden, ender det i Reglen med, at begge bliver smudgede.

— Den daarlige Smag veksler med Moden, den gode næppe med Aarhundret.

— Urigtighed varer længst; mon fordi den bruges saa lidt?

— Sjogdom, Oprør og Daar- skab er smitsomme; Sundhed, Be- tænksomhed og Visdom desværre ikke.

— Hvis du forstaaer den Kunst: naar dine gode, fortrolige og, som du antog, oprigtige Venner viser sig falste, du da fremdeles ikke blot kan smile til dem (thi det ydres Smil er nu saa som saa), men bevare din Sjæls Rigdom, saa ingen Bitter- hed mod dem naar du til at mud- dre dit Hjertes, da er du i Sand- hed, for rammes Afør en Kunstner, en kristelig Kunstner; thi i hele Ver- den vide ved jeg intet og ingen, der kan lære dig den skønne Kunst,

uden Kristus og hans Helligaand. Naturen lærer det viselig ikke. (Sid dog flere øvede sig paa den Kunst!)

Mennesket ser til det, som er for Sjænen. Saaen er Mennesket nu engang. Vi kan jo egentlig ikke selv gøre for det, thi det er saadan en medfødt Gave.

Om denne bibeliske Sætning min- dedes jeg engang særdeles levende under et Besøg hos en Herrens Tje- ner. Vi begav os efter Maaltid ind paa hans Studereværelse. Som det vel vilde være gaaet enhver Bogorn, fik det mig: jeg blev straks opmærk- som paa en Række maskive, i lodrig Raderbind holdte Væger, der havde Udseende af at kunne holde adskilli- ge Hundrede Aar, selv om de brug- tes hyppigt. Jeg sagde til mig selv: Duffers famlede Skrifter! — og til Praesten: Na, ja De er, som jeg ser, saa lykkelig at besidde vor Kærligheds Bæker! — „Om, hm, nej, det var da ikke Tilfældet. — „Hv? Saa vel Maskivene, da?“ — „Om, nej, det var da ej heller dem. — Na, ja, saa maatte man jo til at foranstalte en Undersøgel- se af, hvad det da var; thi at her var Tale om noget lærligt, noget umærket, derforborgede dog den grundrige Indbinding og de mange ens store Folianter.

Ja, og gæt saa, hvad det var! det var utroligt, men det er sandt: det var Reperater fra Kongens, „Reports“ fra forskellige Agerbrugs- Gæve- og Forskninger — af den Slags, som ingen, ingen isærger om eller nogen Sunde studerer og læser i. Men imponerende saa de jo ud, saadan i Boghylden, alle disse stærke Bind med Titel i Guld. Thi Menneskene ser til det, der er for Sjænen.

Morten Luther siger om et meget omstridt Epne saaledes: „Jeg halte es gar nicht mit denen, die nur auf eine Sprache alles geben und alle anderen verrachten“. Jeg hol- der aldeles ikke med dem, der giver alt i blot eet Drog og foragter alle andre.

Uden nu at gøre videre Kommen- tar, uden at tærste Langhaal paa Emnet, tillader Meddelelsen sig her henligt at henstille, om ikke i Grun- den disse Luthers Ord burde være bestemte til at øve en ganske vigtig Mission blandt adskillige gode dan- ske Mand og Kvinder.

Engelske Militæringeniører op- fandt for nogle Aar siden en Skig- le, som er bleven kendt under Nav- net Dum-dum-Skuden. Den er saa- dan konstrueret, at naar den paa sin Fart slaar imod noget haardt (f. Eks. Ven i det mennekelige Le- geme), spredt den til mange Gan- ge sin oprindelige Størrelse og kan saaledes ganske rigtig (det var jo justment ogsaa Meningen) antrette frygtelig Fortraad.

Der er i denne Verden Mene- sker, som har en ubegribelig Evne til ved deres Ord og Bemærkninger om andre at kunne faare disses Sind lige saa oprivende, som Dum- dumskuden faarer Legemet. Na, disse mærkelige Bistre Ord, de har ogsaa en Art Dum-dum-Egenskab. „Eder Tale, siger Apostelen, være altid ondelig, frydret med“ — ja, med hvad? Ikke med Eddike, Reber eller Afkohol, men med „Salt“.

„Debratke Udtryk som Omvendel- se og Gensjætte burde helt und- gaas og Kirketjenesten gøres kort, interessant og opmuntrende, paa det fornuftigt tænkelige Kristne kunde finde sig lige saa tilfredse i Kirken som paa Vallet og i Romedien.

Hvad om han kunde rejse Sovevet over Muls, den gamle Skunker, og ved at gøre en lille Runde i en af vore Sovebædder overbevise sig om, hvor smukt man i Nutiden ind- retter sig efter hans Forslag, saa at fornuftigt tænkelige Kristne kunde virkelig mangelfulde Steder er af- kurat lige saa tilfredse i Kirken som i Romedien — fordi de tænkte nu er noget nær identiske.

Men han vilde, Gud være lovet tillige finde, at den lutheriske Kirke naar som Volvært og Brystværn imod moderne Tendenser til Kirkens Verdsliggørelse.

Naar Kirken er verdsliggørelst, af- fristnet, da lider det vist mod alle Tings Ende.

Der er i det sidste Hundrebaar født saa mange originale Tænkere, Talere og Forfattere, at det nu nær jagt er ugerligt at tænke, sige, skri- ve noget, der ikke alt har været tænkt, sagt og skrevet. Man kan mene sig at have udtænkt noget førstehaands — hvis man imidlertid havde lært tilstrækkelig, vilde man længe have fundet de samme Tanker nedlagt i mange Bøger. Tankerne gaar igen — igen. Thi de samme Tanker er jo nye for hvert nyt Slægtled. Saa føres de da frem for Ungdommen i nye Bøger og Blade med nyt Snit, nyt Papir, nye Tøper, og Ung- dommen henrides bedret som for- dum Fædrene. Men naar Ungdom- men saa trænger videre frem, eller tilbage — tilbage til de gamle Bø- ger og finder de samme, kendte Ide- er, omend i aflagte Bindinger, støber lidt anderledes og udtrykt mere ensfoldigt, ja, hvad tænker sig Ungdommen derved? — Med Tiden vil den vel tænke, at saadan er nu engang Verdens Gang: alt gaar i Kreds.

Da nu med Bønsyn til Prædike- ner. Talrige Praester holder de sam- me Prædikener Aar efter Aar. Højt maake med lidt Hoved- og Hale- forandring, og de fleste af Tilhøre- re er for optagne af andet til at huffe disse Taler fra Aar til Aar. Det kunde være i høj Grad interes- sant at vide, hvor mange Praester der findes, som egentlig holder deres egne Prædikener. Den, der har lært tilstrækkelig vil vide, at en absolut original Prædiken er en meget, meget sjælden Vare, baade hos høst- sandede og middelmaadigt uddan- nede Praester. Men det er jo en Træst at naar en Prædiken er værdigt ny for Tilhørerne, saa er dermed en- hver billig Forbring tilfredsstillt.

Det er sandt, at Herrens Ord er altid det samme. Men det skal jo forstaaes for Mennesker ved Mene- sker. Naar da en Taler i ethvert andet Sag, der Gang paa Gang av- varter med de samme Tanker, sam- me Ord, samme Bindinger for den samme Tilhørerkreds, er umulig, hvorfor skulde saa ikke den, der ta- ler om det højeste i Livet, det stær- ke i Verden, besidde sig paa dog nogen Afvælsing i Udtryksmaade og Behandling af Tekst i Fortolk- ningen af det evigt uforanderlige Guds-Ord.

„Endnu en Gang vil jeg fejre Jul i Norden“, sagde Frithjof til Vjørn efter i mange Aar at have stillet om paa Verdensspænen. Det samme siger ogsaa mangen en dansk-amerikansk, som har opholdt sig en Aarstakke i Amerika, naar han mindes de stemningsfulde Fester fra hans Barndom i Fædrelandet. Barndoms og Ungdoms Minder vaagner med forlobet Strøke. Kan jer for sit indre Blik Barndoms- hjemmet med det festligt smulde- tuled, som ser sig selv i de kær- leske Kreds; han hører Juleloffernes Rimen; han ser sin Sjæls Kirke der oppe paa Højen, hvor han saa mangen Gang har været med til Julegudstjeneste. Han betænker sig ikke længe. Han puffer sin Nuffet og går færdig til Rejzen, og for at intet fremmed Ikl forstyrre hans Julestemning, rejser han med „Scandinavian-American Line“.

Hvor han er sikker paa Selvfab med Hundreder af Landsmand, der rej- ser i samme Værdie som han. Denne Vinies Julefestskurioner af- gaar fra New York som følger: „C. F. Fietgen“ 28. Nov., „Ca- car den Anden 5. Dec. og „United States“ 10. Dec.

Se Selvfabets Annonce andet Steds i Bladet.

Julekatalog 1912. Bort illustrerede Julekatalog for 1912 er nu færdig. Den sendes gratis til enhver paa Forlangende.

Dan. Luth. Publ. House. INTERNATIONAL LIVE STOCK EXPOSITION Nov. 30 to Dec. 7. U. S. LAND AND IRRIGATION EXPOSITION Nov. 23 to Dec. 8. CHICAGO, ILL.

Don't miss these two great annual events. Take advantage of the splendid train service provided by The Chicago and North Western Ry. For full particulars apply to ticket agents.

Der er i det sidste Hundrebaar født saa mange originale Tænkere, Talere og Forfattere, at det nu nær jagt er ugerligt at tænke, sige, skri- ve noget, der ikke alt har været tænkt, sagt og skrevet. Man kan mene sig at have udtænkt noget førstehaands — hvis man imidlertid havde lært tilstrækkelig, vilde man længe have fundet de samme Tanker nedlagt i mange Bøger. Tankerne gaar igen — igen. Thi de samme Tanker er jo nye for hvert nyt Slægtled. Saa føres de da frem for Ungdommen i nye Bøger og Blade med nyt Snit, nyt Papir, nye Tøper, og Ung- dommen henrides bedret som for- dum Fædrene. Men naar Ungdom- men saa trænger videre frem, eller tilbage — tilbage til de gamle Bø- ger og finder de samme, kendte Ide- er, omend i aflagte Bindinger, støber lidt anderledes og udtrykt mere ensfoldigt, ja, hvad tænker sig Ungdommen derved? — Med Tiden vil den vel tænke, at saadan er nu engang Verdens Gang: alt gaar i Kreds.

Da nu med Bønsyn til Prædike- ner. Talrige Praester holder de sam- me Prædikener Aar efter Aar. Højt maake med lidt Hoved- og Hale- forandring, og de fleste af Tilhøre- re er for optagne af andet til at huffe disse Taler fra Aar til Aar. Det kunde være i høj Grad interes- sant at vide, hvor mange Praester der findes, som egentlig holder deres egne Prædikener. Den, der har lært tilstrækkelig vil vide, at en absolut original Prædiken er en meget, meget sjælden Vare, baade hos høst- sandede og middelmaadigt uddan- nede Praester. Men det er jo en Træst at naar en Prædiken er værdigt ny for Tilhørerne, saa er dermed en- hver billig Forbring tilfredsstillt.

Det er sandt, at Herrens Ord er altid det samme. Men det skal jo forstaaes for Mennesker ved Mene- sker. Naar da en Taler i ethvert andet Sag, der Gang paa Gang av- varter med de samme Tanker, sam- me Ord, samme Bindinger for den samme Tilhørerkreds, er umulig, hvorfor skulde saa ikke den, der ta- ler om det højeste i Livet, det stær- ke i Verden, besidde sig paa dog nogen Afvælsing i Udtryksmaade og Behandling af Tekst i Fortolk- ningen af det evigt uforanderlige Guds-Ord.

„Endnu en Gang vil jeg fejre Jul i Norden“, sagde Frithjof til Vjørn efter i mange Aar at have stillet om paa Verdensspænen. Det samme siger ogsaa mangen en dansk-amerikansk, som har opholdt sig en Aarstakke i Amerika, naar han mindes de stemningsfulde Fester fra hans Barndom i Fædrelandet. Barndoms og Ungdoms Minder vaagner med forlobet Strøke. Kan jer for sit indre Blik Barndoms- hjemmet med det festligt smulde- tuled, som ser sig selv i de kær- leske Kreds; han hører Juleloffernes Rimen; han ser sin Sjæls Kirke der oppe paa Højen, hvor han saa mangen Gang har været med til Julegudstjeneste. Han betænker sig ikke længe. Han puffer sin Nuffet og går færdig til Rejzen, og for at intet fremmed Ikl forstyrre hans Julestemning, rejser han med „Scandinavian-American Line“.

Hvor han er sikker paa Selvfab med Hundreder af Landsmand, der rej- ser i samme Værdie som han. Denne Vinies Julefestskurioner af- gaar fra New York som følger: „C. F. Fietgen“ 28. Nov., „Ca- car den Anden 5. Dec. og „United States“ 10. Dec.

Se Selvfabets Annonce andet Steds i Bladet.

Julekatalog 1912. Bort illustrerede Julekatalog for 1912 er nu færdig. Den sendes gratis til enhver paa Forlangende.

Dan. Luth. Publ. House. INTERNATIONAL LIVE STOCK EXPOSITION Nov. 30 to Dec. 7. U. S. LAND AND IRRIGATION EXPOSITION Nov. 23 to Dec. 8. CHICAGO, ILL.

Don't miss these two great annual events. Take advantage of the splendid train service provided by The Chicago and North Western Ry. For full particulars apply to ticket agents.